

Byrder og ramme Befolkningen, som i Forvejen er hæret af Arbejdsløshed, hjem-søgt af Dyrtid, trykket af daarlige økonomiske Konjunkturer, knuget ned ved en stadig voksende vanskeligere Kamp for Tilværelsen. Nu skal der lægges nye Byrder paa, Tilværelsen skal gøres endnu vanskeligere for dem. Disse Skatter ramme i Flæng, ramme hensynsløst. Vi have i de sidste Tider set Resultaterne af Forlystelsesskatten, set dem i Form af, at Hundreder af Musikere, Smaafolk, som have tjent deres daglige Brød ved Musik, ere blevne kastede ud af deres Erhverv. Vi ville, naar de her omtalte Skatter vedtages, se flere Hundrede Arbejdere i Øl- og Spritfabrikationen og i Cigaretindustrien blive gjorte brødløse, kastede ud af deres Erhverv. Vi fra vor Side have henstillet, at der skulde gives saadanne Mennesker en billig Erstatning, men end ikke dette Retfærdighedskrav har dette Ting villet opfylde.

Den Holdning, Socialdemokratiet vil indtage ved den endelige Afstemning over Lovforslagene, vil efter vort hele sociale Synspunkt paa Forhaand være nogenlunde givet. At vi stemme mod Øl-, Brændevins- og Cigarettskatten, som det ærede Medlem for Københavns Hte Valgkreds (Sigvald Olsen) bebudede, er der vel ingen, der har været i Tvivl om; men heller ikke Indkomst- og Formueskatten vil kunne faa vor Stemme. Vi anerkende selvfølgelig det Princip, der under normale Forhold ligger bagved en Forøgelse af disse og deslige Skatter, som dog i nogen Grad tilsigter at tilpasse Skattebyrden efter Skatteevnen, og vi ville som Anerkendelse af dette Princip ikke stemme imod Lovforslaget. Men vi kunne heller ikke give dette Lovforslag vor Stemme og det af to Grunde. For det første, fordi det efter vor Opfattelse lægger alt for store Byrder paa den fattige Befolkning og tager alt for blødt og lempeligt paa de velstaaende. Vi have forsøgt at rette dette Misforhold ved de Ændringsforslag om nye Skalaer, som vi have opstillet, men disse Forslag ere stemte ned, og en anden Række Ændringsforslag, som i en betydelig Grad vilde forbedre Regeringsforslaget, er ligeledes bleven forkastet. Den anden og væsentlige Grund til, at vi ikke kunne give dette Lovforslag vor Stemme, er, at det kommer i det Selskab, hvori det kommer. Det kommer som et lille beskedent Led i en hel Række Lovforslag om udbytteriske Skatter, det kommer som en eneste lille Skønhedsplet paa Forbrugsbeskatningens hæsle Legeme, det kommer som en ganske lille Indrømmelse til de demokratiske Principper, en

lillebitte beskedent Indrømmelse, bestemt til at gøre de øvrige Skatter mere antagelige i dette Ting. I øvrigt prisgiver man dem den Skæbne, der venter dem i det andet Ting. Vi have vist vor Redebonhed til at være med i Arbejdet paa en Finansreform, naar det kunde ske paa Basis af to Ting, dels en virkelig følelig Nedsættelse af Militærudgifterne, dels en saadan Skala, at Skatten paalignedes i Overensstemmelse med Skatteevnen. Havde Regeringen stillet sig paa dette Grundlag, skulde vi ikke have forlangt det urimelige, vi kunde være gaaet ret vidt i Indrømmelser. Hvis vi stod overfor en Forøgelse af Indkomst- og Formueskatten, der var et virkelig Led i en saadan Finansreform, vilde vi, selv om vi i øvrigt havde en hel Del at udsætte paa den, selv om den ingenlunde fuldt ud tilfredsstillede os, med Glæde have givet den vor Stemme. Saa skulde den højtærede Finansminister, hvis han stødte paa den Modstand i det andet høje Ting, som det er hans eneste Bestræbelse af undgaa, hvis det kom til Konflikt der, fra vor Side faa al den Støtte, han kunde ønske. Han har ikke villet gaa den Vej, saa kan han heller ikke forlange, at vi skulle følge ham. Vi have opstillet Ændringsforslag, som angive Principperne for den Finansreform, vi under den foreliggende Situation kunde ønske. Disse Forslag ere fra Regeringspartiet mødte med fuldstændig Afvisning. Jeg ser ganske vist ikke, at deres Korrekthed og deres saglige Gennemførelse i nogen Maade ere blevne afsvækkede ved de Indvendinger, der ere fremførte imod dem. De ere offentlig blevne stemplede med den Udtalelse, at de vare et Udslag af en uhyre Overdrivelse.

Men hvis den højtærede Finansminister fandt, at vore Forslag, og navnlig vort Forslag om Indkomst- og Formueskatten, vare for vidtgaende, at de gik længere, end det virkelig var saglig forsvarligt — jeg mener ikke politisk, men saglig forsvarligt —, kunde man jo have nøjedes med at gaa lidt lavere ned; vi kunde have forhandlet derom. Der havde saa været andre Veje til at hente Supplementer. Den højtærede Finansminister havde ingenlunde behøvet at gaa til en Øl-, Brændevins- og Cigarettskat o. s. v.; der havde været andre Veje, ad hvilke han kunde have fundet Midler til at udfylde Hullerne. Der er fra vor Side henvist til en Forøgelse af Arveafgiften, selvfølgelig i Forbindelse med Bestemmelser om en tilsvarende Afgift af Gaver i levende Live, saaledes som man har det i Tyskland. Der er ikke saa lidt at hente. Den